

ret rimeligt for os at stemme imod en Sag, som er ødelagt af det ærede Medlems Parti, en Sag, hvor de ere løbne fra alle de Standpunkter, som de have indtaget paa denne Sag, og hvor de tilkøbe sig for denne Sag, men uden for Hensynet til selve Sagen, helt andre Løve.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Det er overfor det ærede Medlem for Vejle Amts 6te Valgkreds (E. Sørensen), at jeg vil gøre en kort Bemærkning. Det ærede Medlem talte om Forhandlingspolitik og vilde gøre gældende, at det, han vilde, var Forhandlingspolitik. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem her vil læse fast, at han er i Strid med sin Herre og Mester, det tidligere Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds. Maa jeg i denne Anledning minde om, hvad det ærede daværende Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds gjorde gældende i et Tilsvær til det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Lauridsen), da Lovforslaget om Fodfolkets Forsyning med Geværer var til Forhandling. Maa jeg tillade mig at oplæse nogle saa Ord af, hvad det ærede forhenværende Medlem saagde den Gang. Han udtalte: „Geværfabrikken har ikke afgjort Forbindelse med denne Sag, thi en ny Geværfabrik var paataant længe for Fabricationen af ny Geværer, men forøvrigt tager det ærede Medlem (Lauridsen) fejl, naar han tror, at jeg har været med til nogen Bevilling til Geværfabrikken. Jeg har ved at stemme mod Finansloven ikke været med til noget af alt dette. Det er altsaa en ren Misforstaaelse af denne Sag med Geværfabrikken“. Han hævdede altsaa, at naar man stemmer mod Finanslovens endelige Vedtagelse, stemmer man ikke for noget, som der skal bevilges Penge til paa særlige Løve. Denne Opfattelse finder jeg fuldstændig rigtig, og den er vist ogsaa fuldstændig loig og i alle Maader rigtig. Men da det ærede Medlem nu har stemt imod Finanslovens endelige Vedtagelse, mener jeg ogsaa, at det ærede Medlem derved har statueret, at han i Virkeligheden ikke er med paa Forhandlingspolitiken.

Berntsen: Jeg maa sikkert have ramt ærede samtidig paa et ømt Sted, siden ikke mindre end 3 ærede Modstandere have fundet sig foranledigede til at staa op og udtale sig i Anledning af de saa Bemærkninger, jeg før tillod mig at fremsætte. Men det beror paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust) mente, at „det falder mig for Bryttet“, hver Gang her er Tale om en Reform af den

lærde Skole. Det falder mig aldeles ikke for Bryttet, jeg hører gerne Tale om den Sag, men det vilde ganske vist interessere mig mere, hvis jeg ikke blot hørte Tale derom, men hvis jeg fra de Herrer, der tale højest derom, kunde se et positivt Forslag fremlagt paa Tingets Bord. Naar de Herrer vilde ikke blot tale derom, men naar de kunde bringe et fornuftigt Forslag til en Løsning af Spørgsmaalet, saa skulle de ikke sarme min ringe Bistand, det forsikrer jeg de Herrer. Det ærede Medlem bekludte mig for, at jeg saa ofte har talt om den sorte Skole, men da jeg afbrød det ærede Medlem og sagde: det har jeg ikke, saa svarede det ærede Medlem ganske naturligt: Jeg ved overhovedet ikke, hvad det ærede Medlem har talt om i denne Sag; men naar det ærede Medlem ikke ved det, saa skal han ikke komme med Postulater i saa Henseende. Det ærede Medlem talte endvidere vidt og bredt om Forhandlingspolitik og Underhandlingspolitik. Det ærede Medlem er jo en varm Ven efter eget Sigende af Forhandlingspolitiken, men derimod styr han som Bestilentse og Dyrtid alt, hvad der hedder Underhandling. Det er noget nyt at høre af det ærede Medlem, og jeg synes, at det ærede Medlem næppe er den rette Mand til at tale i saa Henseende. Jeg behøver blot at minde om gamle Dage, hvor der ikke blev drevet saa Underhandlinger af det ærede Medlem, men der kom ganske vist ikke noget ud deraf. At der ikke kom noget ud deraf, er jo en Sag for sig, men det kom af, at det ærede Medlem var for sart den Gang. Det ærede Medlem har tilstaaet, at han har den Fejl, at han ikke kunde taale Tobaksrøg, da Slaget skulde staa, men de Underhandlinger, der gik forud, var det ærede Medlem ikke ubekendt med. Man har jo endogaa sat det ærede Medlem i en vis Forbindelse med en bekendt Politikers Rænestol, saa det ærede Medlem ved meget vel, at han har ført adskillige Underhandlinger i sine Dage, men der har altid været den Fejl ved det ærede Medlems Underhandlinger, at de ikke have ført til noget Resultat. Det ærede Medlem tilføjede, at vi skulle forhandle i den „gode gamle Mand“. Jeg ved ikke, hvad det er for en god gammel Mand, som det ærede Medlem sigter til, men jeg vil sige det ærede Medlem, at den Forhandlingspolitik, vi i mange Aar have ført, er jo desværre endt med, at der intet Resultat er kommet ud deraf. Jeg ved ikke, om det er det, det ærede Medlem ønsker at fortsætte med.

Jeg talter det ærede Medlem for Lange-land (Brandes), der var saa elskværdig at ville give mig et Kursus i Forstellen mellem